

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. február hó 4. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A tizennegyedik életévét be nem töltött személy ellen elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott neve ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék 2014. évi október hó 6. napján kihirdetett 5.B.12/2014/35. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A feltételes szabadság tartamának a rendelkező részben történő rögzítését mellőzi.

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság 10035003-01451564-2000002002 számláján kezelt 8.000 (Nyolcezer) Ft lefoglalását megszünteti és a bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Az első fokú eljárásban a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 671.274 (Hatszázhetvenegyezer-kettőszázhetvennégy) Ft, a fennmaradó 116.357 (Egyszáztizenhatezer-háromszázötvenhét) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 12.700 (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott személyi igazolványának száma: ...

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék ... vádlott bűnösségét emberölés büntetében (Btk. 160. § (1), (2) bekezdés i) pontja) és kitarthatóság büntetében (Btk. 202. §) állapította meg és halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 35 évben határozta meg. A feltételes szabadságra bocsátás tartamát 15 évben állapította meg.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és kötelezte a vádlottat 787.958,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette.

A vádlott és védője enyhítésért, határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásáért fellebbeztek.

A fellebbviteli főügyészség átiratában a történeti tényállás kiegészítését indítványozta, így a sértett sérüléseinek teljes, és pontos leírását, a halál időpontjának helyesbítését. Álláspontja szerint toxikológus szakértő és a sértettől származó véralkohol vizsgálatában eljáró szakértő közreműködésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség szükségtelenül merült fel, így annak állam általi viselését indítványozta.

A védelmi jogorvoslatok folytán az ítéletábrá a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen - figyelemmel a Be. 554/B. § g) pontjára - bírálta felül a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében. A nyilvános ülésen a védő fellebbezésének irányát a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartották.

Az ítéletábrá felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával eljárva ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és túlnyomórészt megalapozott tényállását állapított meg.

Az ítéletábrá osztotta a fellebbviteli főügyészség észrevételét, mely szerint a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a történeti tényállás a teljesség érdekében kiegészítést igényel. Ezentúl az ítéletábrá szükségesnek ítélte a tényállás kiegészítését a személyi körülmények, így a vádlott egészségi állapota és előéleti adatai körében is az alábbiak szerint.

A vádlott magas vérnyomás megbetegedésben és inzulinnal kezelt cukorbetegségben szenved és egy vesével született. Csupán megjegyzi az ítéletábrá, hogy a vádlott egészségi állapotával az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában a 12. oldal utolsó bekezdésében foglalkozott.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a vádlott hét alkalommal volt büntetve, azonban csupán a legutolsó büntetését rögzítette. Az ítélet 14. oldal 6. bekezdésében azonban súlyosító körülményként értékelte, hogy számos alkalommal volt büntetve, több

alkalommal erőszakos jellegű cselekmények miatt. Ez a következtetés a feltüntetett egyetlen előéleti adatból nem állapítható meg ezért indokolt volt a vádlott korábbi büntetéseinek rögzítése is a következők szerint:

Az Egri Városi Bíróság 20.B.1340/1995/21. számú, illetve a Heves Megyei Bíróság Bf.417/1997/8. számú 1998. február 19. napján jogerős ítéletével 2 rb. önbíráskodás büntetnének kísérlete miatt 1 év 6 hónapi börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés utolsó napja 1999. december hó 21. napja volt.

Az Egri Városi Bíróság 1.B.1181/1998/86. számú, illetve a Heves Megyei Bíróság Bf.208/2001/11. számú 2001. november hó 29. napján jogerős határozatával, mint többszörös visszaesőt bűnsegédként elkövetett önbíráskodás büntette miatt 2 év 6 hónapi börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés utolsó napja 2004. július hó 3. volt.

Az Egri Városi Bíróság 2008. október 6. napján jogerős 5.B.355/2008/4. számú ítéletével, mint többszörös visszaesőt társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt 5 hónapi szabadságvesztésre ítélete, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy pártfogói felügyelet alatt áll.

Az Egri Városi Bíróság 2009. december hó 1. napján jogerős 5.B.640/2009/7. számú ítéletével lopás vétsége miatt 60.000,- Ft pénzbüntetést szabott ki.

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2010. október 15. napján kelt 11.B.XVIII.1166/2010/2. és 2011. március hó 19. napján jogerőre emelkedett határozatával magánokirat hamisítás vétsége miatt 40.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte.

Az Egri Városi Bíróság 15.B.83/2012/4. számú 2012. április hó 10. napján jogerős ítéletével kábítószerrel visszaélés vétsége miatt 125.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte.

Az Egri Városi Bíróság 2012. január hó 9. napján kelt 23.B.681/2011/4. számú, illetve az Egri Törvényszék Bf.174/2012/5. számú 2012. november hó 23. napján jogerős ítéletével garázdaság vétsége miatt 400.000,- Ft pénzbüntetést szabott ki.

Fentiekből már valóban levonható az a következtetés, hogy a vádlott több alkalommal erőszakos jellegű bűncselekmények miatt volt büntetve.

Az ítélet 4. oldal 2. bekezdés utolsó előtti mondata után indokolt a sérülések pontos leírását adni a következőképpen:

A sérülés közel horizontális síkban hatolt a testbe, jobbról kissé balra a hasfal mellső rétegein áthatolva a cseplesz mellett elhaladva sértette a gyomor nagy görbületének megfelelően a pylorus (gyomorkapu) tájékot, majd továbbhaladva a fő verőér hasi szakaszát, majd a hashártya mögötti térbe jutott és a bal oldali nagy görgeteg izmon át a hasfal hátsó felszínén keresztül a külvilágig ért. A szúrcsatorna mért hossza a bőrfelszínnek között kb. 14. cm. E bekezdés utolsó mondata mellőzendő, helyette rögzítendő, hogy a sértett halála 21 óra 25 perckor a kórházban következett be.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldal 3. bekezdésében indokát adta, hogy a halál időpontját miért akként határozta meg, hogy 5-10 percen belül a helyszínen a sértett elhalálozott. Okfejtését az ítéletábla nem osztotta, hanem a fellebbviteli főügyészség álláspontjával értett egyet. A gyermeket a Markhot Ferenc Oktatókórház és Rendelőintézet Sürgősségi Betegellátó Osztályára szállították a klinikai halál állapotában, ahol a biológiai halál időpontját 21 óra 25 perckor rögzítették. Az így kiegészített, illetőleg pontosított tényállás immár mindenben megalapozott, az ítéletábla a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést mindkét cselekmény tekintetében a vádlott bűnösségére. Az emberölés büntette vonatkozásában a vádlott bűnösségre is kiterjedő vallomást tett, míg a kitartottság bűncselekményében bűnösségét tagadta. Ez utóbbi cselekmény vonatkozásában a tanúk vallomása alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlott e bűncselekményt is elkövette.

Helyes a cselekmények jogi minősítése is.

A büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket a törvényszék hiánytalanul feltárta és helyesen értékelte. A vádlott ölési cselekménye 10-től 20 évig terjedő szabadságvesztéssel, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntethető.

A vádlott és védője határozott tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében fellebbeztek.

A törvényszék igen részletesen indokolta miért kizárólag életfogytig tartó szabadságvesztés alkalmazásával látta elérhetőnek a büntetés céljának hatályosulását. Az ítéletábla is kiemeli, hogy a Btk. 79. §-a alapján a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető akár más bűncselekményt kövessen el. Az általános prevenció mellett a speciális prevenció szem előtt tartásával járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben életfogytig tartó szabadságvesztést alkalmazott. A vádlott személyében olyan kimagasló társadalomra veszélyesség rejlik, amely indokolja az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés alkalmazását.

A vádlott gyakorlatilag motiválatlan cselekedete, amely gyermeke életének kioltását eredményezte, a legszigorúbb büntetés alkalmazását indokolja.

Mindezek alapján a védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek. Az ítéletábla a határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabására nem látott lehetőséget és nem volt indokolt a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének alacsonyabb tartamban történő megállapítása sem.

A törvényszék ítéletének rendelkező részében rögzítette, hogy a feltételes szabadság tartamát 15 évben állapítja meg. A törvényszék abból indult ki, hogy a Btk. 43. § (2) bekezdése alapján életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a feltételes szabadság tartama legalább 15 év. Az ítéletábla álláspontja szerint ennek rendelkező részben történő

feltüntetése szükségtelen. Az 1979. 11. tvr.-t felváltó 2015. január 1. napjától hatályos 2013. évi CCXL. törvény 57. §-a foglalkozik a feltételes szabadságra bocsátásra irányuló eljárással, amelyre a Bv. bíró rendelkezik hatáskörrel.

A járulékos rendelkezések körében észlelte az ítéletábra, hogy a törvényszék elmulasztott rendelkezni a vádlottól lefoglalt 8.000,- Ft sorsáról, ezt az ítéletábra pótolta akként, hogy a Be. 155. § (1) bekezdése értelmében a lefoglalást megszüntette és a Be. 157. § (1) bekezdése értelmében a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

Osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség indítványát, mely szerint az elhalt sértett esetében az alkohol, illetőleg a toxikológiai vizsgálatok szükségessége indokolatlanul merült fel, ezért a szakértők eljárásával kapcsolatos költséget nem lehet a vádlottra terhelni, így a törvényszék által megállapított vádlottat terhelő bűnügyi költség összecszerűségét az ítéletábra helyesbítette az 671.274,- Ft-ban állapította meg és a szükségtelen szakértői vizsgálatokkal felmerült 116.357,- Ft bűnügyi költség vonatkozásában a Be. 339. § (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy az az állam terhén marad.

Összességében az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a jelzett körben megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit indokai alapján a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról a Btk. 92. § (1), (2) bekezdése alapján, míg a bűnügyi költségéről a Be. 318. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, végül rögzítette a vádlott személyi igazolványának a számát.

Debrecen, 2015. február 4.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: Az Egri Törvényszék 5.B.12/2014/35. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2015. február hó 4. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2015. február 4.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó

